

Дитяче дозвілля із чіткими правилами

Цього літа в оздоровчому таборі "Трембіта" Ужгородської територіальної профспілкової організації повний аншлаґ. Більше двох тисяч офіційних заявок та в рази більше усних запитів про влаштування дітей на відпочинок у Циганівцях. Це при тому, що максимально за чотири зміни табір може прийняти лише шість сотень дітей. З одного боку те, що заклад увійшов у двійку кращих та найпопулярніших на Закарпатті, не може не тішити. З іншого – шкода, що стільки дитячих бажань не можуть здійснитися.

Голова Ужгородського територіального комітету профспілки Ярослав Афтанас пояснює таке збільшення інтересу до "Трембіти" нестабільністю на сході та півдні країни, тож більшість батьків, які зазвичай відправляють дітей до моря, цьогоріч обирають спокійні місця.

– У цей непростий час для нашої країни всі батьки обирають для своїх дітей тихе, надійне і гольне – безпечне місце.

Тут, у мальовничому куточку передгір'я Карпат, усе сприяє якісному та комфортному дитячому відпочинку. Єдине, що нас пригнічує – незмога прийняти всіх охочих, багатьом довелося відмовити. Традиційно за сезон ми оздоровлюємо 600 дітей, цього року відпочити зможуть щонайменше 620 дітей. На президії територіального комітету профспілки ми розглянули питання про розширення закладу. Хочемо задіяти ще один корпус. І я переконаний, що, максимально завантажуючи всі чотири зміни, можна було б оздоровити більше тисячі дітей, – висловив сподівання голова теркому.

Окрім цього, за словами Ярослава Афтанаса, пріоритетом у відборі заяв є діти залізничників. І хоч у першому заїзді зі 155 дітей вони становлять тільки 30 відсотків, у наступних їх кількість збільшиться.

– Наше першочергове завдання – задовольнити всі заявки закарпатських залізничників, – зазначив Ярослав Афтанас.

Варто відзначити, що за кілька попередніх років територія табо-

ру та інтер'єр приміщень досить змінилися. За словами Ярослава Афтанаса, щороку керівництво закладу та дорожній комітет профспілки фінансують закупівлю будівельних та оздоблювальних матеріалів. Самі ж роботи власними силами виконують усі закарпатські залізничні підприємства, за кожним із яких закріплений певний об'єкт. Таким чином гордість табору – просторий басейн – знаходиться "під опікою" локомотивного депо Мукачєво, спортивний зал – станції Батьово, концертний зал – Ужгородської пасажирської вагонної дільниці, їдальня – станції Чоп тощо. Усього на території табору діє 13 корпусів.

Спеціально до відкриття цього сезону завершили зовнішній ремонт третього корпусу та пофарбували огорожі. Силами профактиву первинних профспілкових організації впорядкована територія табору, прибрано у корпусах, приміщеннях, на спортивних майданчиках, відкритому басейні та альтанках. Що ж до майбутніх перспектив, то вже визначено обсяги робіт щодо подальшого зміцнення матеріально-технічної бази оздоровниці. Основним у цьому році є проведення капітального ремонту першого корпусу з переобладнанням спальних кімнат та повною заміною санвузла.

Попри те, що сезон у "Трембіті" триває лише три місяці, сам заклад вимушено функціонує весь рік. Коли оздоровлені діти та збагачений досвідом персонал роз'їжджаються, сторожі на чолі з завідувачем залишаються пильнувати оздоровничку до початку нового відпочинкового періоду.

А тим часом ані фонд соціального страхування, ані закладники-конкуренти не можуть збагнути таємниці, чому зі стількох оздоровниць регіону батьки найчастіше обирають для своїх дітей саме цей. Керівництво закладу вбачає секрет популярності у тому, що тут про дітей турбуються по-справжньому. Цю версію підтверджують і самі батьки.

Працівниця залізниці пані Тетяна розповіла, що перед тим, як віддати свого синочка-першокласника Андрійка у табір, цікавилася різними закладами.

– Мені важливо, щоб його перший досвід самостійного відпочинку був успішним та відбувся під пильним оком досвідчених педагогів-вихователів, – каже пані Тетяна. – У "Трембіті" грамотно і продуктивно розплановано час. Окрім чітко регламентованих обов'язкових процедур – ранкової руханки та п'ятиразового харчування, діти бувають на пізнавальних екскурсіях, для них проводять спортивні змагання, вікторини, тематичні гуртки тощо. Кожна мати прагне, аби дитинство, найкраща пора у житті її чада, було наповнене яскравими, незабутніми враженнями. Зараз, коли я бачу щасливі очі свого сина, теж радію.

Сам Андрійко хочісором'язливо, та все ж хизується позитивними "надбаннями" – у нього з'явилися нові друзі та нові звички. Він від-

чув, що ігри можуть бути не тільки розвагою, а й навчанням. Тепер в іграх та змаганнях хвилюється за свою команду більше, ніж за себе особисто. Каже, що улюбленими заняттями у таборі є ігри з м'ячем та плавання у басейні. А ще любить поласувати смаколиками з їдальні табору. І хоч він уперше в житті "відірваний" від батьків і часом сумує за ними, поки що додому повертатися не хоче.

комунікабельною, уміє зарекомендувати себе корисною для колективу. Зважаючи на те, що у таборі відпочивають і діти з інтернатів, їх вчать проймається повагою та співчуттям до дітей, обділених батьківською любов'ю. Варто відзначити й те, що в таборі особливу увагу приділяють якості харчування та санітарним умовам. Я переконана, що такий відпочинок піде тільки на користь моїй донечці та

Інша залізничниця, мати семирічної Яринки пані Юлія враженнями від табору теж приємно здивована. Уже першого тижня донечка тишить її своєю майже дорослою організованістю та грамотами переможниці у різних змаганнях.

іншим діткам. Це змістовне дозвілля запам'ятається їм надовго, загартує їх фізично і духовно, – поділилася враженнями пані Юлія.

Яринка теж захоплена розповідями про насиченість щоденної програми, і про сумлінну підготовку

– Я була здивована, коли побачила, як вправно та акуратно моя дитина облаштувала побут у своїй кімнаті. Удома вона такого ніколи не робила, тож уже за цей короткий час вона перейняла необхідні життєві навички та навчилася бути самостійною. Я також помітила, що вона стала більш

до конкурсів та про радість заслужених перемог. І хоча за мамою й татом вона сумує, щодня чекає їхнього дзвінка, але повертатися додому ще не хоче. І, звичайно, вона впевнена, що повернеться сюди наступного року.

Оксана ЛОЇК
Фото автора